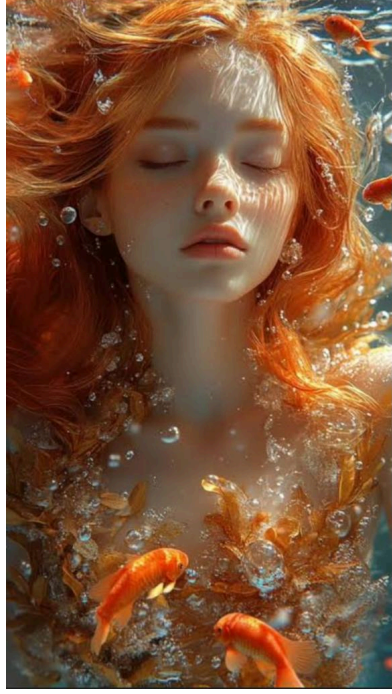

Goncadan Kayıklar

– TülayMaviYıldırım · 13 Mayıs 2026

GONCADAN KAYIKLAR - Lipogram (e)

Dünya, şafağa az kala çakıra boyandı. Zifri karanlığın ardından, yaratılmış varlıklara ruzi dağıtıldı. Pak dostlar yollarını gül olanlarla adımlamaya durdu. Taşlar o kutlu ayakların altında su damlasına dönüştü. Aşk kaftanını sırtına alan bu insanlar, muhtaçlığın sularında goncadan kayıklara dönüştü..

İnsan, illa da ihtiyacı olana doğru adım attı. Toprak suya, aç buğdaya, yalnız kalabalığa, siyah aka, tuzlu olan da tatlıya.. İhtiyacı olandan kim kaçabilmiş, kim onu yok sayabilmiş ki. Dünya bir gün altın pahası, bir gün bakarsın gümüş bir an bakarsın toprak pahası..

Yokluk nasıl bir mülktür bunu ancak yaşayan bilir, manasıyla körkütük sarhoş olur. Kaybolanın aşkını insan hangi varlıkta bulsun. Kavuşamayanın narını vuslat nasıl anlasın. Kolayı, oluru, razılığı güçlü ruhların idraki nasıl mümkün kılsın. Onların sarhoşluğu başıboş, nizamsız, pusulasız hiç olmamıştır ki..

Goncadan kayıklar, gökyüzünü bir saban gibi yarıp, umut tohumlarını dualarla kapladılar. Nasibi nasiplisi için mümkün kılmaya çalıştılar. Vakit dolunca dualar kabul gördü. Aynanın şatafatı karşıdan bakını hayran bıraktı. Görüntünün sahiliği, aynanın kristal ışığının yanında sönük kaldı. Aksini algılamaya hazırlıklı olmayan bir göz, nasıl toparlansın da özün söküğünü görsün..

Vücudun taşıdığı yük, canın taşıdığı yük yanında nasıl ağır olsun. Dil konuştuğça, suskunluğun saraylarını nasıl örsün. Doğanın yasaları suspus yürüyor, oysa insan gürültüsüz gün yaşayamıyor. Goncalar bir bir suya iniyor, yanıklarda bulutları dağılmış fırtına kalıntıları..

Suya kapılan bir kuğu gibi bulutların şarkısını söylüyor..

Tülay Mavi Yıldırım